

ผู้ที่เป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสตเจ้า

Lectio (พระเจ้าตรัสอะไร)

“ของของซีซาร์ จงคืนให้ซีซาร์ และ ของของพระเจ้า จงคืนให้พระเจ้าเถิด” (มธ 22:21)

● **ความเป็นเอกเทศของสิ่งสร้าง**

บรรดาหัวหน้าของประชาชนและชาวฟาริสีคิดร้ายและต้องการ “จับผิดพระวาจาของพระเยซูเจ้า” (ข้อ 15) จึงส่งคนมาทูลถามพระองค์ว่าชาวยิวต้องเสียภาษีแก่ซีซาร์หรือไม่? เพราะซีซาร์เป็นชาวต่างชาติซึ่งปกครองพวกเขาอยู่ในขณะนั้น คำถามที่พวกเขาถามพระองค์นอกจากจะมีเจตนาร้ายแล้วยังมีความแบายแฝงอยู่ด้วย เพราะเป็นปัญหาไมใช่ทางการเมืองอย่างเดียว แต่ยังเป็นปัญหาเกี่ยวกับเอกลักษณ์ของพระเยซูเจ้าเองด้วย หากพระองค์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์ พระองค์จะไม่ช่วยพวกเขาให้พ้นจากแอกของชาวโรมันหรือไม่? (ไม่ต้องเสียภาษีแก่โรม)

ดูเหมือนมีโลกสองใบที่กำลังเผชิญหน้ากัน กล่าวคือโลกของวัตถุและโลกของพระเจ้า พระเยซูเจ้าทรงประกาศอย่างชัดเจนว่า “อาณาจักรของเรามีได้มาจากโลกนี้” (ยน 18:36) ฉะนั้น จำเป็นต้องระมัดระวังมิให้

1

อาณาจักรของพระเจ้ายับกับอาณาจักรแห่งโลกนี้ปะปนกัน

เอกสารของพระสังคายนา GS 36 ,73ss กล่าวว่า อย่าให้อำนาจทางศาสนากับอำนาจทางการเมืองมาอยู่เกี่ยวกัน ประสบการณ์ในอดีตที่อำนาจทางศาสนากับอำนาจทางการเมืองอยู่ในบุคคลคนเดียวกันก่อให้เกิดความเสียหายมากมาย ศาสนากับการเมืองเป็นเหรียญสองหน้าที่แตกต่างกันในสังคม สิ่งที่เกี่ยวข้องกับการเมืองถูกทำให้หมดความศักดิ์สิทธิ์ไป และความศักดิ์สิทธิ์ของอำนาจทางการเมืองมีอาจทำให้ถูกต้องได้

- **ภาพลักษณ์ของพระเจ้า**

โลกของจิตขยายเส้นขอบฟ้าออกไปกว้างไกล องค์พระเยซูเจ้ากับจักรพรรดิเซซาร์อยู่กันคนละระดับ พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ “ตามพระฉายาของพระเจ้า” (ปฐมก 1;26.27) เขาถูกเรียกให้มีส่วนร่วมในพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์ “หากมนุษย์ปรารถนาจะเป็นอิสระ.....ต้องขึ้นกับพระเจ้า เพราะการขึ้นกับพระองค์คืออิสรภาพ” (Don Luigi Giussani). พระเยซูเจ้าเป็นผู้ปลดปล่อยที่แท้จริง ทรงทำให้เป็นอิสระจากบาป และ เปิดตัวให้กับความรักของพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์

โลกจักรวาลกลับเป็นสถานที่ที่พระเจ้าได้สร้างไว้เพื่อความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระเจ้าและมนุษย์ชาติ “ภาพลักษณ์ของพระเจ้า” กล่าวถึงรากฐานของความสัมพันธ์กับพระเจ้าพระตรีเอกภาพและการ

2

จัดการอย่างรับผิดชอบ เพื่อมีส่วนร่วมในการปกครองที่พระเจ้าทรงกระทำกับการสร้าง “ภาพลักษณ์ของพระเจ้า” เกือบจะเป็น “คำจำกัดความของมนุษย์” (Comunione e servizio,7,Commissione teologica internazionale) “ภาพลักษณ์ของพระเจ้ากับภาพลักษณ์ของพระคริสตเจ้า” (2 คร 4,4; คส 1,15; ฮบ 1,3) คือเป้าหมายที่มนุษย์ต้องบรรลุถึง

การหล่อหลอมชีวิตให้เป็นเหมือนพระคริสตเจ้า เกิดขึ้นในพระวาจา (2 คร 3,18;4,6)และในศีลศักดิ์สิทธิ์(Battesimo ed Eucarestia [1 คร 12;13])

- **ผู้ที่เป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสตเจ้า**

มนุษย์เป็นสิ่งสร้างที่มีสองมิติในตัว คือมิติด้านกายภาพและมิติด้านจิตวิญญาณ ทั้งสองมิติมีความแตกต่างกันแต่เกี่ยวข้องกัน “ผู้ใดที่ให้น้ำเย็นแม้เพียงหนึ่งแก้ว แก่คนใดคนหนึ่งในบรรดาคนธรรมดา ๆ เหล่านี้ เพราะเขาเป็นศิษย์ของเรา เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้นั้นจะได้รับบำเหน็จรางวัลอย่างแน่นอน” (มธ. 10,42) เป้าหมายของการรับใช้คือ “องค์พระเยซู” ทำกิจการนั้นเพราะ “เห็นแก่พระเยซู” ซึ่งหมายความว่า พระเจ้าทรงเป็นอุดมการณ์และเป้าหมายของการกระทำ การรับใช้จึงเป็นเพียงเครื่องมือ หรือวิธีการพระเจ้าอย่างเต็มกำลังความสามารถ ในองค์พระคริสตเจ้ามีความสมดุลระหว่างสิ่งที่เป็นอย่างซีซาร์และสิ่งที่เป็นอย่างพระเจ้า

สังคายนาวาติกันที่สองได้ค้นพบสิ่งที่ลัทธิเหตุผลนิยมมองข้าม สิ่งนี้ได้ถูกจารึกไว้แล้วในธรรมชาติของมนุษย์ กล่าวคือ จะเข้าใจธรรมล้ำลึกของมนุษย์ได้ในธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าเท่านั้น (GS 22) ภาพของมนุษย์ในธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าเป็นบุคคลประกอบด้วยมิติต่าง ๆ เช่น มิติด้านกายภาพ มิติด้านสังคมและประวัติศาสตร์ อีกทั้งยังเป็นแนวทางแห่งสัมพันธภาพอีกด้วย ภาพลักษณ์ของพระเจ้าทำให้มนุษย์เป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์โดยธรรมชาติ

การคืนของของซีซาร์ให้ซีซาร์และคืนของของพระเจ้าให้พระเจ้าเป็นความสมดุลของชีวิตบนแผ่นดินนี้ แต่การคืนของของพระเจ้าให้พระเจ้าเป็นหลักเกณฑ์สูงสุดซึ่งเป็นที่มาของหลักเกณฑ์อื่นทั้งปวง “นั่นหมายความว่าจงคืนภาพของซีซาร์ที่จารึกอยู่บนเหรียญให้กับซีซาร์ และคืนภาพของพระเจ้าที่อยู่ในตัวมนุษย์ให้กับพระเจ้า” (แตรคูเลียน)

เราพบหลักเกณฑ์ในการทำการเมือง กล่าวคือ ชีวิตจิตไม่ทำการเมืองแต่เป็นแรงบันดาลใจให้กับการเมือง Dietrich Bonhoeffer กล่าวว่า “นักบวชพูดถึงพระเจ้าเมื่อจนปัญญาหรือหมดเรี่ยวแรงแล้ว อันที่จริงพระเจ้าที่เขาเรียกเป็น “พระเจ้าผู้สารพัดนึก” มากกว่า ซึ่งทำหน้าที่คอยแก้ปัญหาก็แก้ไม่ตก หรือ เป็นพลังในยามที่มนุษย์ประสบความล้มเหลว ในความคิดของข้าพเจ้า ดูเหมือนเรากลัวว่า

พระเจ้าจะไม่มีที่ในชีวิตของเรา จึงพยายามหาที่ให้พระองค์เข้ามามีบทบาทบ้าง ข้าพเจ้าไม่ยากพูดถึงพระเจ้าเมื่ออยู่ภาวะจนตรอก แต่ต้องการพูดถึงพระองค์ในฐานะที่พระองค์ทรงเป็นศูนย์กลางของชีวิต ข้าพเจ้าไม่ต้องการพูดถึงพระองค์เมื่อข้าพเจ้าตกอยู่ในสภาพหมดเรี่ยวแรง แต่ต้องการพูดถึงพระองค์ในขณะที่มีกำลังวังชาสมบูรณ์ ไม่ต้องการพูดถึงพระองค์ในแง่ที่เกี่ยวกับความตายและความผิดบาป แต่ต้องการพูดถึงพระองค์ในแง่ที่เกี่ยวกับชีวิตและความดีของมนุษย์ พระศาสนจักรมิได้อยู่ในที่ซึ่งมนุษย์ทำอะไรไม่ได้แล้ว หรือ จนปัญญา แต่พระศาสนจักรอยู่ ณ จุดศูนย์กลางของชุมชนต่างหาก”

Meditatio (พระวาจาตรัสกับฉันวันนี้)

- พระวาจาเชิญชวนฉันให้เผชิญกับทุกปัญหาด้วยความรักต่อความจริงเท่านั้น โดยปราศจากเจตจำนงที่ไม่บริสุทธิ์ ต้องไปให้ถึงรากเหง้าแม่ในเรื่องที่เกี่ยวกับการเมืองด้วย ฉันเป็นพลเมืองแท้ของประเทศชาติ และพลเมืองแท้แห่งพระวรสารด้วย ในทุกกิจการที่ฉันกระทำฉันจะต้องเผยแผ่พระวรสารเสมอ
- ในการเฝ้าระวังและในการบำเพ็ญพรต พระวาจาทรงนำฉันอย่างเป็นขั้นตอนไปสู่วุฒิภาวะทางความเชื่อในพระเยซูคริสตเจ้า (อ้าง มก 1:15) ทุกครั้งที่ฉันต้องเลือกทำบางสิ่งบางอย่างฉันจะถามพระวาจาเสมอ

- ในตอนท้ายของพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ พระสงฆ์กล่าวแก่สัตบุรุษว่า “จงไปในสันติสุขเถิด” มีความหมายว่า จงไปสร้างโลกให้มีสันติสุข พระอาณาจักรของพระเจ้าทำทลายให้มีการปฏิบัติความดีของผู้คนและสังคมทุกยุคสมัย พระวาจาสร้างพลเมืองที่ซื่อตรงแท้ พลเมืองที่สามารถยืนหยัดในความถูกต้องที่แท้จริงในสังคม คำว่า “จงไปในสันติสุขเถิด” หมายถึงไปทำให้การภาวนากับชีวิตสัมพันธ์กัน คำว่า “จงไป” เป็นคำสั่งให้คืนของของพระเจ้าให้พระเจ้าและคืนของของซีซาร์ให้ซีซาร์

Oratio (พระวาจาทำให้ฉันพูดกับพระองค์)

ขอโทษ “อย่าทำให้พระนิวศของพระบิดาของเรากลับกลายเป็นตลาด” (อิสย 56:7) “คนบาปทั้งหลายจงล้างมือให้สะอาด คนใจโลเลทั้งหลาย จงทำใจให้บริสุทธิ์เถิด จงคร่ำครวญ จงเป็นทุกข์โศกเศร้าและร้องไห้เถิด” (ยก 4:8-9)

ขอบคุณ “ข้าแต่พระเจ้า พระอานุภาพและความเที่ยงธรรมของพระองค์สูงถึงท้องฟ้า พระองค์ทรงกระทำกิจการยิ่งใหญ่ ข้าแต่พระเจ้า ใครเล่าจะเหมือนพระองค์? พระองค์ทรงบันดาลให้ข้าพเจ้าประสบความทุกข์ร้อนและเคราะห์ร้ายมากมาย แต่พระองค์จะประทานชีวิตให้ข้าพเจ้าอีกพระองค์จะ

ทรงนำข้าพเจ้าขึ้นมาจากส่วนลึกของแผ่นดิน พระองค์จะทรงเสริมความยิ่งใหญ่ของข้าพเจ้า และจะประทานกำลังใจแก่ข้าพเจ้าอีกครั้งหนึ่ง แล้วข้าพเจ้าจะบรรเลงพิณสรรเสริญพระองค์”(สดด 71:19-21)

ขอพรพระเจ้า “ถ้าภารกิจที่ทำให้ตาย ซึ่งจารึกเป็นตัวอักษรบนแผ่นศิลา ได้มีความรุ่งโรจน์จนกระทั่งชาวอิสราเอลมองดูใบหน้าของโมเสสไม่ได้ เพราะใบหน้านั้นมีแสงสว่างรุ่งโรจน์แม้เพียงชั่วขณะ ภารกิจของพระเจ้าจะมีความสว่างรุ่งโรจน์ยิ่งกว่านั้นอีกหรือไม่? ถ้าภารกิจที่นำไปสู่การตัดสินลงโทษยังมีความสว่างรุ่งโรจน์แล้ว ภารกิจที่ให้ความชอบธรรมก็ยิ่งจะสว่างรุ่งโรจน์มากกว่านั้น” (2 คร 3:7-9)

Contemplatio (พระวาจาสำเร็จไป)

ฉันเป็นมนุษย์แท้และเป็นของพระเจ้าแท้ด้วย “พวกท่านเป็นของพระคริสต์และพระคริสต์เป็นของพระเจ้า” (1 คร 3:23)

Communicatio (พระวาจาอบรมประชากรของพระเจ้า)

“จงให้เกิด” พระวาจาเป็นสัมพันธภาพ

“จงไปในสันติสุขเถิด” เชื่อมโยงพระวาจาให้เข้ากับชีวิต

มีวัดอยู่แห่งหนึ่งตั้งอยู่ลึกเข้าไปในหมู่บ้าน หญิงชราคนหนึ่งกำลังเดินไปวัด เธอกำลังเดินผ่านถนนสายหลักของหมู่บ้านนั้น นางก้มหน้า มีผ้าสีดำคลุมกาย ปากขมขมเหมือนกำลังภาวนาอยู่ แต่สายตาสอดส่องมองคนรอบข้าง จิตใจร้อนรุ่มเหมือนมีไฟลุกอยู่ในอก “เจ้าเด็กชู้เกียจ....คนชู้เหล้า....คนไม่มียางอาย....สกปรก...เจ้าหลังยาว...” หล่อนรีบสาวเท้าก้าวไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว หวังหาความสงบในวัด

เมื่อถึงวัด นางพบประตูปิดอยู่ พบข้อความเขียนติดไว้บนแผ่นกระดานแขวนไว้หน้าวัด (ดูเหมือนจะเป็นฝีมือของเทวดา)ว่า

เราอยู่ข้างนอก